

גינת נוי

פרשת שמיני

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ג, גליון מס' קיז טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה': (ט, א-ז)

[א]

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל", ידוע שאמרו חז"ל שכל פעם שכתוב "ויהי" מלשון צער - ואין כאן צער בזמן גמר המשכן. אלא כן יש צער. צער הראשון - לסטרא אחרא, שהוא השטן, מעכב בהקמת המשכן. והיה משה מקים אותה כל יום ומפרק אותה בלילה, עד יום השמיני. ומשה מרכיב ומפרק נגד השבעה מקיפין אורות דקדושה, "וביום השמיני", במקיף השמיני, הקים המשכן, והתרבתה הקדושה, ונחלש כח הסטרא אחרא.

צער השני - על מיתתם של בני אהרן (מגילה י:), על שהקריבו אש זרה - ויש סובר על שהיו שתויי יין, ויש סובר על שהיו בחורים בלי אשה, שהם חצאי בני אדם - שבן אדם לא נקרא שלם אדם עד שישא לו אשה, אז נקרא אדם שלם - כמו שכתוב שהביא חווה לאדם נאמר עליהם, ויקרא שמם אדם (בראשית ה, ב). ויש דיעה, שהציצו בשכינה, הציצו בקודש ומתו, יצא ארבעה חוטי אש ונכנסו בנחיריהם, ונשרפו מבפנים, ומתו. על זה יש צער גדול עליהם. ויש שמחה גדולה לישראל ולמשה, ומשה רצה שיתוקן הכל, קרא לאהרן שיעשה קרבן שיתכפר לו מעשה העגל (רש"י) - ואהרן היה מתביש, עד שאמר לו משה "קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדם ובעד העם" כי לכך נבחרת (רש"י כאן) להיות כהן גדול, שהתבישת ויש בדך מדת הענוה.

ובזה אמר 'ויהי ביום השמיני', 'ויהי' מלשון צער, 'ויום השמיני' מלשון עלייה למדה השמינית, שהיא גדולה מאד. על זה צוה הקב"ה בני ישראל על המילה, 'וביום השמיני ימול בשר עורלתו' (ויקרא יב, ג).

וכמו שאבותינו זכו למדת השמינית שהיא הבינה, ומשה זכה לחמשים שערי בינה, ונבואתו ממנה מאספקלריה שנהרה, כן יזכינו ה' למדה השמינית שהיא הבינה, שממנה הגאולה שהיא שנת היובל, שאמר הפסוק (ויקרא כה, יג) 'בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו'. ונזכה לעולם שכולו טוב, שאין בו 'ויהי' לשון צער, אלא לגאולה שלמה, ובנין בית מקדשנו בתמימותו, ונזכה למלת 'והיה', שהוא יחוד שלם, שאמר הכתוב (זכריה יד, ט) 'והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד', בעגלה ובזמן קריב אמן.

פירות נוי

פרשת שמיני

מאת יצחק בירך דסקל

לעילוי נשמת אמי מורתי האשה הצדקנית

מרת גאולה דסקל ע"ה

בת הרב המחבר "גינת נוי"

תשפ"ג, גליון מס' לח טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

מה בפרשה?

- א. שם הפרשה "שמיני", הוא יום שמיני למילואים, שהוא יום הראשון של הקמת המשכן, שהיה אחרי שבעת ימי המילואים.
- ב. כל עם ישראל המתין בכליון עינים ליום הגדול הזה של הקמת המשכן, שהיה בראש חודש ניסן, פחות משנה לאחר שיצאו ממצרים.
- ג. ודוקא ביום הגדול הזה, קרה דבר נורא. מתו שני בניו הגדולים של אהרן הכהן נדב ואביהו, שהיו שוקלים כמשה ואהרן.
- ד. על מיתתם כבר רמז ה' למשה לפני כן, שאמר לו, שבהקמת המשכן "בקרובי אקדש".
- ה. מדוע עשה ה' ככה, שדוקא ביום גדול כזה, מתו בבית המקדש נדב ואביהו?
- ו. מבאר ה"משך חכמה" על פי מה שאמרו חז"ל, שהאומר הקב"ה ותרו יותרו מעיו.
- ז. והנה, לאחר כל הניסים והנפלאות שעשה ה' לישראל ביציאת מצרים ובמדבר סיני, ולאחר שנתן להם את התורה, עשו מעשה נורא של העגל.
- ח. שמונים יום היה משה רבינו ע"ה בהר סיני, כדי לרצות את ה' שישלח לישראל, ולאחר ששלח להם, אמר שיבנו משכן.
- ט. בהקמת המשכן הייתה השראת השכינה.
- י. חששה ההשגחה, שיבאו ויאמרו, לא נורא לחטוא לה', בסוף ה' סולח. לכן היה בהכרח לעשות מעשה נורא כזה, לזעזע את כל עם ישראל, שלדורות עולם ידעו שה' לא סלחן.
- יא. ואין כל ויתור מה' על מעשה העגל, ועל שאר מעשים, ועל הכל יבוא ה' בחשבון.
- יב. אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשי בני אדם וכל מחשבותם, וגומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי רצונו.